

[Justitsministeren]

bejde derved, vil det selvfølgelig hvile på de samme præmisser som for andre lovgivningsområder, og det vil sige, at det må være et ministeransvar – et ansvar, som enhver minister, også justitsministeren, udøver over for Folketinget og i denne sag over for Folketingets Retsudvalg.

Fru Inger Stilling Pedersen havde også en række forskellige synspunkter. Jeg skal nøjes med at kommentere et par enkelte.

For det første det, der vedrører hunde og katte og kommunernes pligt i forhold til obligatoriske ordninger. Her er det vel først og fremmest i forhold til kattene. Jeg har noteret mig, at en række kommuner rent faktisk i dag allerede har sådanne ordninger, og efter min opfattelse er det et område, der decideret egner sig til, at man lokalt i de enkelte kommunalbestyrelser rejser spørgsmålet, om der skal gennemføres sådanne ordninger. Det vil jeg gerne tilskynde til. Det har jeg også til hensigt at anbefale over for Kommunernes Landsforening. Men det må være en beslutning, som decideret træffes lokalt.

Når det gælder spørgsmålet om en obligatorisk mærkningsordning for hunde og katte, som fru Inger Stilling Pedersen også var inde på, vil jeg sige, at det efter min opfattelse vil give et enormt bureaukrati. Kunne fru Inger Stilling Pedersen forestille sig et sådant register omfattende adresseændringer, ejerskifte, dødsfald for hunde og katte? Det CPR-register, der gælder for os andre her i landet, ville jo blive et lille foretagende i sammenligning med, hvilke krav der ville blive stillet til et sådant stort, omfattende register. Jeg tror simpelt hen, det vil blive for bureaukratisk.

Fru Inger Stilling Pedersen var også inde på spørgsmålet om halekupering, ligesom en række andre ordførere. Der skal jeg henvise til lovforslagets bemærkninger og også til det, fru Kirsten Lee var inde på. Jeg vil blot pege på, at der jo fra forskellig side blandt dem, der går ind for halekupering, tydeligt er understreget en risiko for at, hundene i det øjeblik, man ikke gennemfører halekupering, kan blive læderet, f.eks. under jagtudøvelse. Der er altså også et hensyn, der går den modsatte vej.

Hr. Henning Nielsen stillede mig også et spørgsmål i forbindelse med det socialdemokratiske beslutningsforslag i sin tid. Hertil er at sige, at de forhold, som ikke er dækket ved den-

ne lovgivning, vil der på en række områder komme supplerende lovgivning om. F.eks. har landbrugsministeren jo tilkendegivet, at der kommer et forslag med udgangspunkt i hjorteopdræt på et senere tidspunkt.

Man kan spørge, om der så er behov for lovgivning på andre områder for så vidt angår harer, fasaner og tilsvarende, og det er jo noget, der løbende må tages op til overvejelse, og denne lov udelukker ikke, at der på en række specialområder, også på andre ministerområder, kan komme en supplerende, mere detaljeret lovgivning.

Et af de centrale elementer i forbindelse med lovforslaget, som jo også har været genstand for betydelig debat, er forslaget om at oprette Det Dyreetiske Råd. I mine indledende betragtninger var jeg allerede inde på, hvorfor jeg ikke mener, at SF's model er hensigtsmæssig. Jeg vil også sige, at vi i Justitsministeriet for så vidt angår det behov, vi har for sagkyndig bistand ved udarbejdelse af bekendtgørelser, har et samarbejde med Veterinærdirektoratet og Det Veterinære Sundhedsråd. Den praksis vil kunne fortsætte i fremtiden. Den kan eventuelt udvides, sådan at bistand også indhentes fra andre særligt sagkyndige, f.eks. inden for specielle discipliner.

Så vil jeg også henvise til, at den hensigtsmæssige løsning, som vi lægger op til i regeringens lovforslag med oprettelsen af Det Dyreetiske Råd under Justitsministeriet i forbindelse med en nedlæggelse af Det Husdyretiske Råd under Landbrugsministeriet, betyder, at der bliver en adgang til at rådgive i disse dyreetiske spørgsmål. Der er også tale om, at lovforslaget giver en lovfæstet adgang til at høre bl.a. dyreværnsorganisationerne, inden der fastsættes administrative regler, på samme måde som organisationerne og rådet jo også vil have en adgang til selvstændigt, enten som råd eller som enkeltorganisationer, at rejse en række detailspørgsmål over for den til enhver tid siddende minister.

Spørgsmålet om bemyndigelser, som flere har været inde på, har naturligvis også interesseret mig meget, og det er et område, vi har brugt megen tid på i det lovforberejede arbejde. Hvis man ser på Dyreværnsudvalgets betænkning, finder man forklaringen på den model, som vi har valgt.